

visoratet og derigennem til Rigsdagen. Som Følge heraf er de paa en ganske anden Maade end de ældre Revisionsdepartementer egnede til ogsaa at varetage dennes Interesser i Revisionsarbejdet, uden at dog paa den anden Side denne Forbindelse er en saadan, at Rigsdagen eller dens direkte Organ Statsrevisoratet indblandes i Revisionsarbejdets Enkeltheder eller de Spørgsmaal af juridisk eller teknisk Art, hvortil Regnskabsrevisionen kan give Anledning. At bygge den nye Revisionsordning op paa det Grundlag, som disse Hovedrevisorer frembyder, har ogsaa den Fordel, fremfor at gaa helt nye Veje, at disse Myndigheders Virksomhed i det store og hele maa siges at have været tilfredsstillende for de i Antal ret faa, men i Omfang betydelige Grøene af Statsstyrelsen, som de omfatter.

Spørgsmaalet om Afgrænsningen af Hovedrevisors og Administrationens Omraade har været det vigtigste af de Punkter, der har været gjort til Genstand for Fællesbehandling mellem de 2 nævnte Kommissioner. Disse har vel begge fra Begyndelsen været enige i, at Hovedrevisor skal have fri Adgang til Revision og regnskabsmæssig Kontrol overfor Centralstyrelsen, hvorimod der har været delte Meninger om, i hvilket Omfang Revisionen overfor underordnede Regnskabsførere bør udføres af Centralstyrelsen selv eller henlægges til Hovedrevisor. Det er klart, at det har Interesse for den Centralstyrelse, der ønsker at administrere økonomisk, selv at have Kritiken overfor dens underordnede i sin Haand; men det er fra alle Sider erkendt, at man, som Forholdene i det hele ligger, ikke kan gennemføre dette Synspunkt for alle Styrelsesgrene.

Man er da enedes om i § 14 at fastslaa, at Revisionen overfor de underordnede Regnskabsførere kun henlægges til Centralstyrelsen, hvor dette findes hensigtsmæssigt, medens den i andre Tilfælde efter Finansministerens Bestemmelse udføres af Hovedrevisor.

Det skal for de Tilfælde, hvor Styrelsen herefter vil faa sin særlige Revision, udtrykkelig bemærkes, at medens Hovedrevisor er pligtig at foretage en almindelig Revision af Centralstyrelsens egne Indtægter og Udgifter, bør hans Kontrol med de øvrige Beløb, der i Forvejen er reviderede af Styrelsen, ske ved Stikprøver, idet det ikke er økonomisk forsvarligt at etablere en egentlig Dobbeltrevision.

Man skal i øvrigt til de enkelte Paragraffer bemærke følgende:

Til § 10.

Man har her foruden at fastslaa den almindelige Regel, at alle Statens Regnskaber bør undergives Revision, søgt at give Hovedreglerne for Revisionens Formaal og Virkemaade. Revisionens Formaal er i § 10 angivet noget videre end Tilfældet er i den almindelige Kasseforordning af 8. Juli 1840, jfr. dennes § 34, der kun nævner de i Punkterne 1 og 2 omhandlede Forhold. De her foreslaaede Bestemmelser vedrørende Revisionens Formaal er nærmest i Overensstemmelse med de for Hovedrevisorerne for Statsbanerne og Postvæsenet udfærdigede Instrukser; kun har man ikke, som Tilfældet er med disse, ment at burde henvise den i Punkt 4 angivne Kritik til særlig Behandling. Iøvrigt skal henvises til, at Revisionens her angivne Formaal er i Overensstemmelse med de i Instruksen for det svenske »Riksråkeningsverk« og de i den tyske »Reichshaushaltsordnung« af 31. December 1922, givne Regler for Regnskabernes Prøvelse.

Til § 11.

Der har været Enighed om, at Revisionen, naar Omstændighederne taler derfor, bør foregaa der, hvor Regnskaberne føres, navnlig naar Revisionen paa den Maade bliver mere effektiv, og der kan spares en Del Arbejde ved Afskrivning af Regnskaberne og lignende.

Til § 12.

Bestemmelsen om at Revisionen kan forlange alle Oplysninger og endvidere det skriftlige Materiale, som den skønner nødvendigt, er en Forudsætning for, at Revision kan udføre sin Opgave.

Til § 13.

Man har ment af Hensyn til den saavel praktiske som principielle Betydning at burde fastslaa, at der ikke i alle Tilfælde forlanges fuldstændig Revision, men at man i nogen Grad kan nøjes med Stikprøver, ligesom Revisionen heller ikke skal have Pligt til at paatale enhver nok saa ubetydelig Fejl, men den nærmere Bestemmelse herom bør træffes af paagældende Styrelse efter Samraad med Hovedrevisor.

Til §§ 14 og 15.

Der henvises til de almindelige Bemærkninger ovenfor.

Til § 16.

Bestemmelserne i 1. og 3. Stk. svarer til, hvad der nu er gældende. Kun har man ment at burde aabne Adgang til, at